कत्याणे वर्नन्नत्रे मिय जातो असि पुत्रक । येन वया दशर्थो गुणेराराधितः पिता ॥ ४०॥ ग्रमोधा वत मे भिक्तः पुरुषे पुष्करे न्नणे । सेयमिन्वाकुराजर्षेः श्रीस्वामग्र श्रिपिष्यति ॥ ४१॥ इत्येवमुक्तो मात्रेदं रामो लन्मणमञ्जवीत् । प्राञ्जलिं प्रकुमासीनमभिवीन्य स्मितान्वितः ॥ ४२॥ लन्मणेमां मया सार्धं प्रशाधि वं वसुंधरां । दितीयो मे अस्रात्मा वं वामियं श्रीरूपस्थिता ॥ ४३॥ सौमित्रे भुङ्क्व भोगांस्विमष्टान् राज्यफलानि च । जीवितं च हि राज्यं च वद्र्यमिभकामये ॥ ४४॥ इत्युक्ता लन्मणं रामो मातराविभवाग्य च । ग्रभ्यनुज्ञाप्य तीतां च जगाम स्वं निवेशनं ॥ ४५॥

इत्यार्षे रामायणे श्रयोध्याकाण्डे रामराज्योपनिम्ल्लणं नाम तृतीयः सर्गः ॥